

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Οι πολιτικές προεκτάσεις του δημοφιλέστερου αθλήματος στον κόσμο

Μια παρουσίαση του Αντώνη Τούμπα στο Καφενείο της Πέμπτης

Πέμπτη 2 του Νοέμβρη 2023,

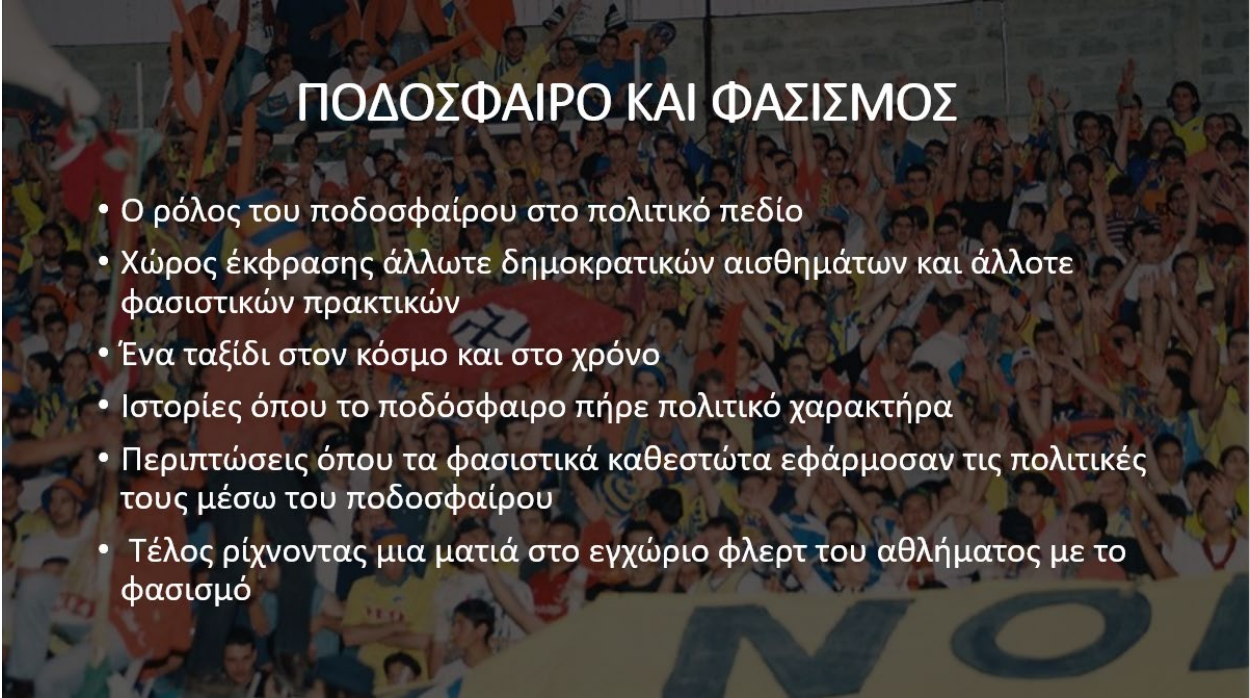
Ποδόσφαιρο και Φασισμός: οι πολιτικές προεκτάσεις του δημοφιλέστερου αθλήματος στον κόσμο

Το ποδόσφαιρο, το "πιο όμορφο παιχνίδι" σύμφωνα με τον Εντουάρντο Γκαλεανάο έχει πολλές φορές στην ιστορία διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο καθοδηγώντας τις μάζες με ένα ιδιαίτερο τρόπο μέσα από την επιρροή που μπορεί να ασκεί στους απανταχού ποδοσφαιρόφιλους και ιδιαίτερα μέσα στους συνδέσμους οπαδών.

Έχει χρησιμοποιηθεί επανειλημμένα ως χώρος έκφρασης δημοκρατικών αισθημάτων αλλά και ως πεδίο εφαρμογής δικτατορικών και φασιστικών πρακτικών.

Μέσα από ένα ταξίδι στον κόσμο και στο χρόνο, θα κοιτάξουμε τις ιστορίες των πρωταγωνιστών που άφησαν το στίγμα τους στον αθλητισμό, που όμως πέρασε και επηρέασε την κοινωνική και πολιτική ζωή του κάθε τόπου ή και παγκόσμια.

Από τους Ζαπατίστας στο Μεξικό μέχρι την Ντεπορτίβο Παλεστίνο της Χιλής, το κίνημα Γκεζί της Κωνσταντινούπολης και την πρόσφατη δολοφονία οπαδού της ΑΕΚ στην Αθήνα για να γυρίσουμε πίσω στα εγχώρια ζητήματα του οπαδισμού, της βίας και του φανατισμού στην Κύπρο.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

- Ο ρόλος του ποδοσφαίρου στο πολιτικό πεδίο
- Χώρος έκφρασης άλλωτε δημοκρατικών αισθημάτων και άλλοτε φασιστικών πρακτικών
- Ένα ταξίδι στον κόσμο και στο χρόνο
- Ιστορίες όπου το ποδόσφαιρο πήρε πολιτικό χαρακτήρα
- Περιπτώσεις όπου τα φασιστικά καθεστώτα εφάρμοσαν τις πολιτικές τους μέσω του ποδοσφαίρου
- Τέλος ρίχνοντας μια ματιά στο εγχώριο φλερτ του αθλήματος με το φασισμό

Το ποδόσφαιρο, το «πιο όμορφο παιχνίδι» σύμφωνα με τον Εντουάρντο Γκαλεανό έχει πολλές φορές στην ιστορία διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο καθοδηγώντας τις μάζες με ένα ιδιαίτερο τρόπο μέσα από την επιρροή που μπορεί να ασκεί στους απανταχού ποδοσφαιρόφιλους και ιδιαίτερα μέσα στους συνδέσμους οπαδών.

Έχει χρησιμοποιηθεί επανειλημμένα ως χώρος έκφρασης δημοκρατικών αισθημάτων αλλά και ως πεδίο εφαρμογής δικτατορικών και φασιστικών πρακτικών.

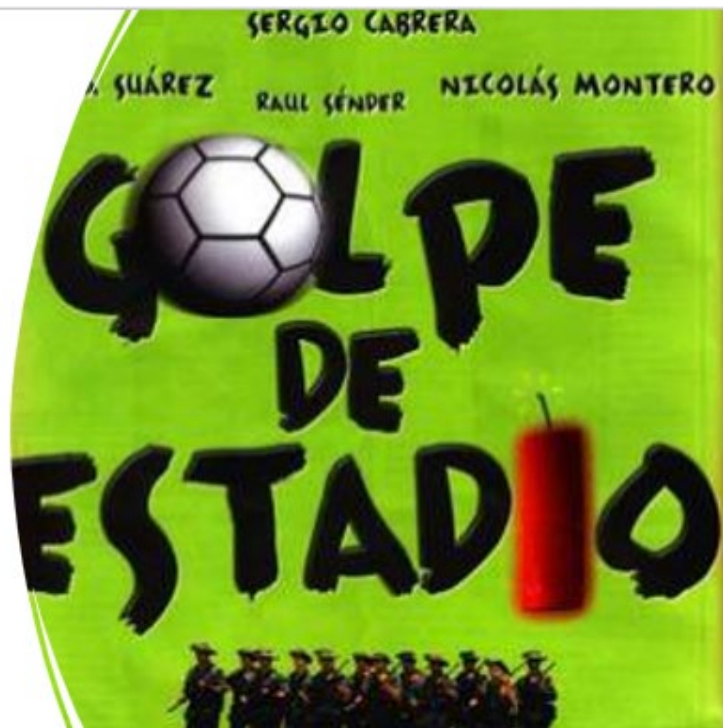
Μέσα από ένα ταξίδι στον κόσμο και στο χρόνο, θα κοιτάξουμε τις ιστορίες των πρωταγωνιστών που άφησαν το στίγμα τους στον αθλητισμό, που όμως πέρασε και επηρέασε την κοινωνική και πολιτική ζωή του κάθε τόπου ή και παγκόσμια.

Πρώτα βλέποντας ιστορίες που το ποδόσφαιρο πήρε πολιτικό χαρακτήρα, έπειτα άλλες που τα φασιστικά καθεστώτα εφάρμοσαν τις πολιτικές τους μέσω του ποδοσφαίρου και τέλος ρίχνοντας μια ματιά στο εγχώριο φλερτ του αθλήματος με το φασισμό.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΩΣ ΠΕΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

• ΚΟΛΟΜΒΙΑ 2018

- Διοργάνωση αγώνα υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, από τον σκηνοθέτη Σέρχιο Καμπρέρα, ως μεταφορά της ταινίας που ίδιος είχε δημιουργήσει το 1998
- Θα τους συγχωρέσουν τόσο εύκολα οι Κουαδράδο και Κιντέρο?
- Δημοψήφισμα 2016 για τη συμφωνία ειρήνευσης και τοποθετήσεις διεθνών παικτών. Χάμες Ροντρίκεζ / Μεχία vs Φαλκάο / Αρίας

Πρώτη στάση στο ταξίδι μας η Κολομβία και η Συνθήκη ειρήνης του 2016 μεταξύ FARC και της ομοσπονδιακής κυβέρνησης.

Το 2018 με πρωτοβουλία του σκηνοθέτη Σέρχιο Καμπρέρα και υπό την αιγίδα του ΟΗΕ διοργανώθηκε ένας αγώνας ποδοσφαίρου μεταξύ απόστρατων ανταρτών του FARC εναντίον των πρώην θυμάτων τους, στην κωμόπολη Γιάνο Γκράντε, το πρωί πριν τον πρώτο αγώνα της εθνικής Κολομβίας έναντι στην Ιαπωνία για το Π.Κ. του 2018. Μια αναπαράσταση της ταινίας του Καμπρέρα, γυρισμένης το 1998, όπου οι αντάρτες του FARC και ο στρατός συμφωνούν σε κατάπαυση του πυρός για να παρακολουθήσουν ένα αγώνα της εθνικής Κολομβίας απέναντι στην Αργεντινή και να στήνουν ένα αυθόρμητο παιχνίδι ποδοσφαίρου μεταξύ τους μετά από τη χαρά της επιτυχίας.

Η Εφημερίδα El Observador την επόμενη μέρα της εκδήλωσης για την υπογραφή της συνθήκης του 2016, που έλαβε χώρα στην πόλη Καρταχένα, μια εκδήλωση αντάξια οποιουδήποτε μυθιστορήματος του Μάρκες, αναρωτιόταν κατά πόσο θα μπορέσουν οι διεθνείς Κουαδράδο και Κιντέρο να συγχωρέσουν τους αντάρτες του FARC για τα εγκλήματά τους. Ο Κουαδράδο όταν ήταν 4 ετών, είδε τον πατέρα του να δολοφονείται ενώ βρισκόταν κρυμμένος κάτω από το κρεβάτι των γωνιών του. Ο έτερος διεθνής, Κιντέρο ήταν μόλις 2 ετών όταν εξαφανίστηκε ο πατέρας του. Παικτές της εθνικής, η οποία αποτελούσε πάντα σημείο αναφοράς σε μια χώρα με βαθιές ανισότητες.

Σε έρευνα του 2014 από το Υπ Εσ. Της Κολομβίας, 94% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι η αγάπη για το ποδόσφαιρο είναι το σημαντικότερο στοιχείο της εθνικής τους ταυτότητας.

Ο Χόρχε Λούις Μπόρχες – Αργεντίνος ποιητής, είχε ρωτήσει σε ένα πολιτιστικό συνέδριο «Τί είναι η Κολομβία?» με τον Μάρκες να του απαντά πως «Η Κολομβία είναι ένας αγώνας ποδοσφαίρου»....

Πριν το δημοψήφισμα του 2016 για την συνθήκη μεταξύ ανταρτών και κυβέρνησης ο Προπονητής της εθνικής ομάδας είχε ζητήσει από τους διεθνείς ποδοσφαιριστές να απέχων από τη δημόσια πολιτική συζήτηση με τον Χάμες Ροτρίκες, το χρυσό αγόρι της εθνικής, να παραβαίνει την εντολή και να εμφανίζεται με τους υποστηρικτές του «Όχι στην ειρήνη» Αντρές Παστράνα και τον Άλβαρο Ουρίμπε, πρώην πρόεδρο της χώρας που είχε κάνει την κοινωνία να υποφέρει από τις ακραία νεοφιλελεύθερες πολιτικές του , αλλά και φερόμενο ως σχετιζόμενο με συμμορίες ναρκωτικών και δολοφονίες που φημολογείτο πως έφταναν μέχρι τον παραστρατιωτικό Χουάν Σαντιάγο Γκαλόν , μέλη της συμμορίας του οποίου φέρεται να είχαν σκοτώσει τον αμυντικό Αντρές Εσκομπάρ το 1994, μετά το μοιραίο αυτογκόλ του στο μουντιάλ των ΗΠΑ.

Έπειτα και στον αντίποδα ο Αρίας Φαλκάο συμμετείχε στην εκστρατεία για το ΝΑΙ μαζί με Σακίρα και ποδηλάτη Νάιρο Κιντάνα.

Πόλεμος δηλώσεων που δίχασε την εθνική και πλήγωσε την ικανότητά της να ενώνει ένα έθνος με την αύξηση της οπαδικής βίας να καταγράφεται ως σύμπτωμα.

Επόμενη στάση Γαλλία και το διαρκές déjà-vu της εθνικής με τον ρατσισμό.

Το Μάρτιο του 1998, όταν ο Ζαν Μαρί Λεπέν έπαιρνε 15% και εμφανιζόταν ως 3^ο κόμμα στις περιφερειακές εκλογές, η Εθνική Γαλλίας θα βρισκόταν αντιμέτωπη με ρατσιστικές δηλώσεις και αμφισβήτηση του πολυσυλλεκτικού χαρακτήρα της. Στις 12 Ιουλίου 1998 η κατάκτηση του Παγκοσμίου Κυπέλλου μετά από την νίκη με 3-0 στον τελικό απέναντι στην Βραζιλία με πρωτεργάτες παιδιά μεταναστών από πρώην αποικίες όπως ο Εμέ Ζακέ, ο Τιράμ και φυσικά ο Ζινετίν Ζιτάν ήρθε για να αλλάξει αυτή την αντίληψη. Αυτή η εθνική έβγαζε προς τα έξω μια εικόνα φυλετικής ανεκτικότητας και πολυεθνικής συνοχής. Καθ' όλη τη διάρκεια του τελικού ακουγόταν

το σύνθημα στις κερκίδες «Ζήτω η Γαλλία, η Μαύρη, η Λευκή, η Αραβική» σε ένα αντιρατσιστικό κρεσέντο. Ήταν ακριβώς η στιγμή λύτρωσης που αναζητούσε απεγνωσμένα η κοινωνία. Merci Zizou, για τον Ζινετίν Ζιτάν, παιδί μεταναστών από το Καμπιγιέ της Αλγερίας, να γράφεται παντού και πολίτες να πανηγυρίζουν στα Ηλύσια Πεδία κρατώντας στο ένα χέρι την γαλλική και στο άλλο την Αλγερινή σημαία με την ημισέληνο, αναδεικνύοντας τον Ζιτάν ως σημαιοφόρο της πλουραλιστικής Γαλλίας.

2006

Στον τελικό του Π.Κ. του 2006 στη Γερμανία, σε μια στιγμή που δίχασε την γαλλική κοινωνία με τον Ζινετίν Ζιτάν και πάλι πρωταγωνιστή, που έδωσε την περίφημη κουτουλιά στο στέρνο του Ιταλού Μάρκο Ματεράτσι με αποτέλεσμα να αποβληθεί από τον αγώνα αφήνοντας την ομάδα να συνεχίσει με 10 παίκτες και να ξυπνά τα ρατσιστικά αντανάκλαστικά μιας μερίδας της κοινωνίας απέναντι σε όσα ο Ζινετίν Ζιτάν πρέσβευε. Μια στιγμή που απέδειξε ότι το ποδόσφαιρο μπορεί να συμπυκνώνει αντίθετα συναισθήματα, να τροφοδοτήσει ευρύτερες πολιτικές συζητήσεις και βεβαίως να πολώσει.

2010

Το 2010 η εθνική Γαλλίας δεν καταφέρνει να προκριθεί στα τελικά του Π.Κ της Νοτίου Αφρικής, με τον αρχηγό της ομάδας Πατρίς Εβρά, με καταγωγή από την Σενεγάλη, να δέχεται σωρεία ρατσιστικών επιθέσεων με δηλώσεις όπως αυτή του υπερσυντηρητικού διανοούμενου Αλέν Φινκελκρό να αποκαλεί τους παίκτες σαν τον Εβρά «συμμορία κλεφτών με ήθος μαφίας» και της Μαρί Λεπέν που δήλωσε πως η εθνική δεν πήρε την πρόκριση γιατί είχε στις τάξεις της παίκτες με μια «άλλη εθνικότητα στην καρδιά τους» εκμεταλλευόμενη την συγκυρία.

2018

Το 2018 έρχεται η κατάκτηση του Π.Κ. της Ρωσίας με πρωταγωνιστή τον Κιλιάν Εμπαμπέ, με πατέρα από το Καμερούν και μητέρα από την Αλγερία.

Σήμερα με τον Ε. Μακρόν το 2020 να αναφέρεται σε «ισλαμικό εξτρεμισμό» εντός των μουσουλμανικών κοινοτήτων στη Γαλλία, την Μαρίν Λεπέν του 41% τον Απρίλιο του 2022, το Καστελάν της Μασαλίας όπου μεγάλωσε ο Ζιτάν και το Μποντί του Παρισιού από όπου ξεπήδησε ο Εμπαμπέ να παραμένουν βυθισμένα στη φτώχεια, τη βία και το εμπόριο ναρκωτικών, οι κοινωνία μοιάζει να βρίσκεται μπρος στα ίδια αδιέξοδα.

Σήμερα η εθνική παρά τις ποσοτώσεις μεταξύ «εγκεφαλικών και ομαδικών λευκών» έναντι «γρήγορων και δυνατών» Αφρικανών και Αράβων που κατά διαστήματα έχουν ακουστεί, καλείται να διαφυλάξει και πάλι τον πολυσυλλεκτικό χαρακτήρα της με παίκτες από διαφορετικές θρησκείες, χρώματα και καταβολές απέναντι στην ακροδεξιά της Λεπέν και όσα αντιπροσωπεύει.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΩΣ ΠΕΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

- ΑΙΓΥΠΤΟΣ 2011 – ΟΙ ULTRAS ΤΗΣ ΑΛ ΑΧΛΙ
 - Σύνδεσμος Αhlawy (Αλαουιτών) οπαδών της Αλ Άχλι που σχηματίστηκε το 2007
 - Πρωτοστάτησαν στην επανάσταση παίρνοντας τους διαδηλωτές από το χέρι
 - Δύο μόνο πυλώνες κινητοποίησης υπήρχαν στην Αίγυπτο, οι οποίοι κέρδισαν χώρο στη δημόσια έκφραση των απόψεών τους: η Μουσουλμανική Αδερφότητα και οι ultras στα γήπεδα ποδοσφαίρου.
 - Η αντιπαλότητα με τη Ζαμάλεκ μπήκε στο περιθώριο κατά τη διάρκεια της Αιγυπτιακής επανάστασης.
 - Ένα χρόνο αργότερα στο Πορτ Σάιντ
 - Προστάτες της επανάστασης

Από την αρχή της δημιουργίας του ο σύνδεσμος των Αhlawy ήταν κάτι διαφορετικό. Δεν χρηματοδοτούνταν από την ομάδα και έτσι διατηρούσαν την ανεξαρτησία τους, τα συνθήματά τους όπως «Είμαστε η Αίγυπτος» ήταν πάντοτε πολιτικά φορτισμένα και έτσι προσέλκυσαν την προσοχή της Αιγυπτιακής κυβέρνησης του Μουμπάρακ. Η παρακολούθηση μετατράπηκε σε καθεστωτική παράνοια και στη συνέχεια σε αστυνομική βία, έτσι οι οργανωμένοι ultras και η αιγυπτιακή αστυνομία είχαν μπει σε μια αιματηρή σχέση βίας.

Κυριαρχία Μουμπάρακ. Περιορισμένες ευκαιρίες συμμετοχής στην κοινωνικοπολιτική σφαίρα για τους πολίτες. Αδυναμία έκφρασης, συζήτησης, εκδημοκρατισμού. Άλλοι διέφυγαν σε θρησκευτικά ιδρύματα και κινήματα και άλλοι στο ποδόσφαιρο που μαζί με την άνοδο των Αhlawy έφερε ένα κύμα ακτιβισμού. Το καθεστώς κρυμμένο πίσω από ένα νόμο περί έκτακτης ανάγκης ο οποίος επέτρεπε απεριόριστη λογοκρισία και εκτεταμένο αστυνομικό έλεγχο απαγόρευε συγκεντρώσεις και πολιτικές δραστηριότητες. Από την ίδρυσή τους οι ultras είχαν αναπτυχθεί θεαματικά και αριθμούσαν πολλές χιλιάδες μέλη. Αξιοποιώντας την αριθμητική τους υπεροχή έγιναν ηγετική μορφή της επανάστασης στην πρώτη γραμμή της περίφημης «Μάχης των Καμήλων», στις 2 Φεβρουαρίου του 2011.

Δεν υπήρχαν πολιτικά κόμματα που να αντιτίθενται στον Μουμπάρακ, δεν υπήρχαν συνδικάτα, ούτε συλλογικότητες και κινήματα, με την ιδέα της ανεξαρτησίας να καθίσταται εφικτή σε μεγάλο βαθμό χάρη στους Αλαουίτες (Αhlawy).

Αλ Άχλι είναι ο σύλλογος που συνδέθηκε με την αποτίναξη του βρετανικού ζυγού. Η Ζαμάλεκ αποτέλεσε την αθλητική πτέρυγα του βρετανικού στρατού, στενά συνδεδεμένη με τον βασιλιά

Φαρούκ. Οι δύο σύλλογοι από την ίδρυσή τους βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση, με τις διαφορές τους πολλές φορές να έχουν αποτελέσει πηγή βίων συγκρούσεων. Όλα μπήκαν στην άκρη κατά τη διάρκεια της επανάστασης και οι Ahlawy μαζί με τους White Knites της Ζαμάλεκ ανέλαβαν δράση το 2011 διαδηλώνοντας κατά χιλιάδες στην πλατεία Ταχρίρ.

Ο Μουμπάρακ αναγκάζεται σε παραίτηση!

Έναν χρόνο αργότερα, 1η Φεβρουαρίου 2012, η Αλ Άχλι αγωνιζόταν στο Πορτ Σάιντ του Σουέζ απέναντι στην Αλ Μάρσι. Μετά το τέλος του αγώνα αφηνιασμένοι οπαδοί της Αλ Μάρσι εισέβαλαν στον αγωνιστικό χώρο και επιτέθηκαν στους φιλοξενούμενους με την αιματηρή σύγκρουση να αφήνει πίσω της 72 νεκρούς οπαδούς της Αλ Άχλι. Οι αστυνομικές δυνάμεις έκαναν στην άκρη αφήνοντας ανεξέλεγκτους τους οπαδούς των γηπεδούχων. Ήταν εκατοντάδες εξοπλισμένοι με μαχαίρια, ξύλα και καρφιά. Οι θύρες ήταν κλειδωμένες, ο κόσμος δεν μπορούσε να βγει από το γήπεδο, πολλοί στραγγαλίστηκαν, άλλοι ποδοπατήθηκαν, εγκλωβισμένοι σε λίγα τετραγωνικά μέτρα. Ο στρατός φρουρούσε τις θύρες εξόδου κι απλώς παρακολουθούσε. Στα ασθενοφόρα που βρίσκονταν έξω από το γήπεδο δεν επιτράπηκε να μπουν μέσα. Η «σφαγή του Πορτ Σάιντ» έμεινε στην ιστορία με τους Ahlawy να επιρρίπτουν την ευθύνη στην αστυνομία και τον στρατό, υποπτευόμενοι ότι αναζητούσαν εκδίκηση για την επανάσταση του 2011.

Τα χρόνια που ακολούθησαν, οι Ahlawy απέκτησαν εξέχουσα θέση στις καρδιές και το μυαλό των Αιγυπτίων. Θεωρήθηκαν οι προστάτες της επανάστασης, η φωνή των φτωχών και των αδικημένων.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΩΣ ΠΕΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

- **Αλγερία** – Άχμεντ Μπεν Μπελά. Ρασίντ Μεκλουφί.
- **Μεξικό**. Ζαπατίστας και Χαβιέ Ζανέτι.
- **Χιλή**. Πινοσέτ Vs Κάσελι.
- **Τουρκία**. Το κίνημα στο πάρκο Γκεζί.
- **Ισραήλ**. Χάποελ Καταμόν & Ένωση «Κόκκινων Εργατών» της Χάποελ Τελ Αβίβ.

ΑΛΓΕΡΙΑ. Μετά τη σφαγή στο Σεντίφ τη 8η Μαρτίου του 1945 ο Μπεν Μπελά, αξιοσέβαστο μέλος της ποδοσφαιρικής κοινότητας, με πέρασμα από τη γαλλική Μαρσείν, βετεράνος του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, στοιχήθηκε ανοικτά με τον Μεσαλί Χατζ, συμμετείχε σε ένοπλες δράσεις του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου της Αλγερίας (FNL) και είχε την τιμή να είναι ο πρώτος πρόεδρος της χώρας μεταξύ 1963-65.

Ενώ οι σπουδαίοι Ρασίντ Μεκλουφί και Μοχάμεντ Μπουμερζάνγκ έθεσαν τις βάσεις για να αποτελέσει το ποδόσφαιρο την εμπροσθοφυλακή της επανάστασης κατά των Γάλλων. Δημιούργησαν την ομάδα του FNL με ποδοσφαιριστές που άφησαν το γαλλικό πρωτάθλημα σε μια προσπάθεια διεθνοποίησης του ζητήματος της ανεξαρτησίας της Αλγερίας. Μετά την ανεξαρτησία και όταν ο Μεκλουφί γύρισε στην Σεντ Εντιέν της Γαλλίας, ο Ντε Γκολ το 1968 δίδοντας του το μετάλλιο του νικητή μετά την κατάκτηση του κυπέλλου του είπε «Η Γαλλία είστε εσείς».

ΜΕΞΙΚΟ. Το 1994 η εξεγερμένοι Ζαπατίστας υπερασπίζονταν τα δικαιώματα των αγροτών της Τσιιάπας που η κυβέρνηση του Κάρλος Σαλίνας είχε εγκαταλείψει, απομυζώντας τη φύση, αφήνοντάς τους μέσα στη φτώχεια, διογκώνοντας τις ανισότητες και σπέρνοντας μίσος και διχόνοια στην κοινωνία. Μετά τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου μεταξύ Μεξικού και ΗΠΑ με την οποία θα προχωρούσε η ιδιωτικοποίηση της γης και οι ιθαγενικές κοινότητες θα έχαναν το δικαίωμα χρήσης και αξιοποίησης, οι Ζαπατίστας ανάλαβαν ένοπλο αγώνα θέτοντας την περιοχή υπό τον έλεγχό τους. Με την επέμβαση του στρατού οι Ζαπατίστας αναγκάστηκαν σε οπισθοχώρηση και για να μην υποκύψουν ξεκίνησαν κοπιώδης διαπραγματεύσεις παράλληλα με μια παγκόσμια εκστρατεία ενημέρωσης κυρίως μέσω των social media που κατάφερε να τους δώσει ένα ειδικό βάρος μέσω της διεθνούς στήριξης που κέρδιζε το κίνημα υιοθετώντας αυτές τις ήπιες πολιτικές ανάπτυξης με ειρηνικά μέσα. Γεγονός που βοήθησε να παγιωθεί μια κατάσταση ισορροπίας, κάτι που φαινόταν αδύνατο μετά την πολεμική ήττα. Ένας από τους διασημότερους υποστηρικτές των Ζαπατίστας ήταν ο αρχηγός της Ίντερ Μιλάνο, Αργεντίνος, Χαβιέ Ζανέτι. Τα ΜΜΕ παρακολουθούσαν στενά την σχέση που είχε αναπτυχθεί μεταξύ του Χαβιέ και του υποδιοικητή Μάρκος των Ζαπατίστας. «Πιστεύουμε σε έναν καλύτερο κόσμο, χωρίς τις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, που θα χωρεί όλες τις πολιτισμικές διαφορές, τα ήθη και έθιμα των λαών» έγραφε ο Χαβιέ. Φώτο..Η Ίντερ στα βουνά της Τσιιάπας, με πρωτοβουλία του Χαβιέ Ζανέτι άνοιξε ακαδημίες ποδοσφαίρου όπου τα παιδιά της περιοχής μπορούν να χαρούν το ποδόσφαιρο.

ΧΙΛΗ. Κάρλος Ουμπέρτο Κάσελι Γκαρίδο, ο πρώτος αθλητής που ύψωσε το ανάστημά του απέναντι στη χούντα του Πινοσέτ. «Από τη στιγμή που έκανα χρήση της λογικής μου, μου άρεσε η αριστερά και δεν σκέφτομαι να αλλάξω τα ιδανικά μου». Ιούνιος του 1974 ο Πινοσέτ καλεί την εθνική ομάδα για να δώσει τις ευλογίες του πριν το Π.Κ., με τον Κάσελι να θυμάται «Μια κρύα ανατριχίλα διέτρεξε την πλάτη μου βλέποντας αυτό το πράγμα που έμοιαζε με τον Χίτλερ, με πέντε άντρες πίσω του...Όταν άρχισε να πλησιάζει, τράβηξα το χέρι μου πίσω και δεν του το έδωσα» μια από τις πρώτες δημόσιες πράξεις διαμαρτυρίας κατά του δικτάτορα. Η μητέρα του Κάσελι φυλακίστηκε και βασανίστηκε για την πράξη του γιού της. Το 1985 ο αποχαιρετιστήριο αγώνας του Κάσελι με 80000 ανθρώπους στις κερκίδες, με την οργή κατά του Πινοσέτ να έχει αποκτήσει μεγάλες διαστάσεις, έχει καταγραφεί στην ιστορία ως μια από τις πρώτες μαζικές συγκεντρώσεις αντιφρονούντων.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Το καλοκαίρι του 2013 στην Κωνσταντινούπολη και με απαρχή μια ειρηνική, περιβαλλοντική διαμαρτυρία, το αυταρχικό πρόσωπο της κυβέρνησης Ερτογάν και η κρατική καταστολή θα ξυπνούσαν το κίνημα του πάρκου του Γκεζί. Αυτό που έχει μείνει στην ιστορία ως ένα από τα ισχυρότερα και πλέον μαχητικά της σύγχρονης κοινωνικής ιστορίας της χώρας. Οι ultras έπαιξαν κρίσιμο ρόλο σε αυτό, με τους οργανωμένους οπαδούς της Γαλατάσαραϊ, της Φενέρμπαχτσέ και της Μπεσίκτας, των τριών μεγάλων ομάδων της πόλης, να διαμορφώνουν ένα ενιαίο μπλοκ, κάνοντας πέρα τις μεταξύ διαφορές τους. Κάτι που υπό άλλες συνθήκες στο φανατικά φορτισμένο οπαδικό σκηνικό της Πόλης έμοιαζε αδύνατον. Εκείνο το καλοκαίρι η πλατεία Ταξίμ απέκτησε ατμόσφαιρα φεστιβάλ με κοινές προσευχές, αυτοσχέδιες βιβλιοθήκες, συζητήσεις, συναυλίες, όλα υπό τη συνεχή απειλή της αστυνομικής βίας. Η μυρωδιά της έντασης και ο αέρας αλλαγής τράβηξε πρώτα τους Cersi, οργανωμένους οπαδούς της Μπεσίκτας που προσχώρησαν στο κίνημα και άπλωσαν τα αναρχικά τους πανό και σύμβολά φέρνοντας στους συγκεντρωμένους τον πλούτο εμπειριών που διέθεταν από τις συγκρούσεις με την αστυνομία. Έπειτα έφτασαν οι ultras της Φενερμπαχτσέ και της Γαλατάσαραϊ με πλάνα από συντονισμένες μεγάλες πορείες των φίλων των τριών ομάδων να κάνουν το γύρω του διαδικτύου. Κάτι που ξεσήκωσε ένα τεράστιο κύμα αλληλεγγύης και έδωσε το φόβο από τους πολίτες που αγκάλιασαν μαζικά το κίνημα. «Χέρι -χέρι ενάντια στο φασισμό» φώναζαν αγκαλιασμένοι οι οπαδοί των τριών μεγάλων ομάδων της Πόλης, άλλοτε άσπονδοι εχθροί.

ΙΣΡΑΗΛ. Η Χάποελ Καταμόν ιδρύθηκε το 2007 ως μια σύμπτυξη ενός ποδοσφαιρικού σωματείου και μιας οργάνωσης πολιτών που επιδιώκει την κοινωνική αλλαγή. Ισραηλινοί, Άραβες, αριστεροί Εβραίοι, μετανάστες και πρόσφυγες από το Σουδάν και την Ερυθραία, ακαδημαϊκοί και νεολαία αυξάνουν συνεχώς τα μέλη της ομάδας, χτίζοντας σχέσεις και πρωτοβουλίες. Μαζί με την ένωση Κόκκινων Εργατών των οπαδών της Χάποελ Τελ Αβίβ χρηματοδότησαν την πρώτη γυναικεία ομάδα της Μπνέι Σαχίν , Αραβικής ομάδας από τη Γαλιλαία και το τοπικό πολιτιστικό κέντρο προσφύγων. Συμμετείχαν σε καμπάνιες για την αναγνώριση των πολιτικών δικαιωμάτων των Βεδουίνων, πρωτοστάτησαν σε πρωτοβουλίες στήριξης της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και στάθηκαν σταθερά στο πλευρό των παλαιστινιακών κοινοτήτων που εξωθήθηκαν από τις πολιτικές εποίκισμού γνωρίζοντας επιτυχία σε μεγάλα τμήματα της νεολαίας.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΩΣ ΠΕΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

- Μια μικρή ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ στο Σαντιάγο της ΧΙΛΗΣ μετρά ένα αιώνα προσφυγιά
 - Η Ντεπορτίβο Παλεστίνο ιδρύεται το 1920 - πρώτη ποδοσφαιρική ομάδα που ιδρύθηκε ποτέ από πρόσφυγες
 - Τα μέλη του συλλόγου συνεχώς αυξάνονται. Έμπρακτη στήριξη στον παλαιστινιακό αγώνα.
 - Εμφάνισεις σε Κόκκινο-Πράσινο-Λευκό / Κεφίγια / Στο γήπεδο κυματίζει η παλαιστινιακή σημαία.
 - 2014 εμφανίζονται οι παίκτες της ομάδας με τον χάρτη της Παλαιστίνης πριν το 1947 στην φανέλα της.
 - Στις 9 Μαΐου του 2022 η Παλεστίνο αγωνίστηκε απέναντι στην Κόλο- Κόλο με τους ποδοσφαιριστές να εισέρχονται στο γήπεδο με την κεφίγια στέλνοντας ένα μήνυμα αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης που δεχόταν ακόμη ένα κύμα επιθέσεων.
 - «Η δεύτερη εθνική Παλαιστίνης» Μαχμούντ Αμπάς.

Στη Χιλή βρίσκεται η μεγαλύτερη συνοικία της παλαιστινιακής διασποράς με πάνω από μισό εκατομμύριο ανθρώπους να έχουν μεταναστεύσει εκεί. Η Ντεπορτίβο Παλεστίνο ιδρύεται το 1920 ως η πρώτη ποδοσφαιρική ομάδα που ιδρύθηκε ποτέ από πρόσφυγες παγκοσμίως. Η βάση των μελών του συλλόγου συνεχώς αυξάνεται με ανθρώπους που βρίσκονται χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά να στηρίζουν έμπρακτα τον παλαιστινιακό αγώνα.

Εμφάνισεις σε Κόκκινο-Πράσινο-Λευκό και τους παίκτες σε πολλά παιχνίδια να εμφανίζονται με την Κεφίγια, ενώ στο γήπεδο κυματίζει ελεύθερα η παλαιστινιακή σημαία.

Το 2014 και σε ένα παιχνίδι για το εγχώριο πρωτάθλημα οι παίκτες της ομάδας εμφανίζονται με τον χάρτη της Παλαιστίνης πριν από το 1947 στην φανέλα της, δηλαδή πριν τη δημιουργία του Ισραήλ. Οι εικόνες έκαναν το γύρω του κόσμου με τον πρόεδρο της ομάδας να δηλώνει «Αυτός ο χάρτης είναι σύμβολο για τον παλαιστινιακό λαό, η χρήση του συνιστά πολιτικό μήνυμα»

Στις 9 Μαΐου του 2022 η Παλεστίνο αγωνίστηκε απέναντι στην Κόλο- Κόλο για το πρωτάθλημα σε ένα τηλεοπτικό αγώνα υψηλού ενδιαφέροντος με τους ποδοσφαιριστές να εισέρχονται στο γήπεδο με την κεφίγια στέλνοντας ένα μήνυμα αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης που δεχόταν ακόμη ένα κύμα επιθέσεων, με τον αρχηγό της ομάδας Λουίς Χιμένες να δηλώνει «Εκπροσωπούμε έναν λαό που υποφέρει από το 1948. Οι Παλαιστίνιοι εκδιώκονται από τα σπίτια τους και δεν γίνεται να μένουμε σιωπηλοί».

Η Ντεπορτίβο Παλεστίνο είναι «Η δεύτερη εθνική Παλαιστίνης» όπως την έχει αποκαλέσει ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

- Το 1998 η FIFA αναγνωρίζει την ποδοσφαιρική ομοσπονδία της Παλαιστίνης. Η μόνη ομοσπονδία που η χώρα της δεν έχει αναγνωριστεί από τα Ηνωμένα Έθνη.
- Η εθνική Παλαιστίνης όχημα για τη συλλογική ταυτότητα.
- Όλο και περισσότεροι παίκτες παλαιστινιακής καταγωγής σπεύδουν να αγωνιστούν με το εθνόσημο στο στήθος.
- Το παλαιστινιακό κίνημα ζητά καταδίκη και αποκλεισμό το Ισραήλ για τα εγκλήματα που διαπράττει από τις FIFA και UEFA.

Το 1998 η FIFA αναγνωρίζει την ποδοσφαιρική ομοσπονδία της Παλαιστίνης, της μόνης ομοσπονδίας που η ίδια η χώρα της δεν έχει αναγνωριστεί διεθνώς από τα Ηνωμένα Έθνη.

Η εθνική Παλαιστίνης έχει καταστεί έκτοτε το κύριο όχημα για την αναπαράσταση μιας συλλογικής ταυτότητας.

Χωρίς βέβαια να λείπουν ο περιορισμοί στις μετακινήσεις από το εξωτερικό στα παλαιστινιακά εδάφη, όλο και περισσότεροι παίκτες παλαιστινιακής καταγωγής σπεύδουν να αγωνιστούν με το εθνόσημο στο στήθος.

Όπως η εθνική Ρωσίας και οι ομάδες της χώρας αποκλείστηκαν από τις διεθνείς οργανώσεις μετά την εισβολή στην Ουκρανία, έτσι το παλαιστινιακό κίνημα ζητά ανάλογη μεταχείριση για τα εγκλήματα που διαπράττει η Ισραηλινή κυβέρνηση από τις FIFA και UEFA.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΙΣΦΡΕΕΙ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

- **Μπεϊτάρ Ιερουσαλήμ** – Η ομάδα του Μπέντζαμιν Νετανιάχου!
 - 1^η Νοεμβρίου του 1996 όταν το μίσος ξεχείλισε για πρώτη φορά.
 - Συνθήματα. «Τρομοκράτες» και «Σταυρώστε τον Μωάμεθ» σε ένα σύνθημα αφιερωμένο στον Μπαρούχ Γκολντστάιν, έναν Εβραίο έποικο που είχε πυροβολήσει 23 Μουσουλμάνους στη Χεβρώνα τον Μάρτιο του 1994.
 - 2001 σε πλάνα του ντοκιμαντέρ του Μερ Καμής οι οπαδοί της Μπεϊτάρ τραγουδούν το όνομα του Νατσούμ Κόρμαν, ενός έποικου που χτύπησε μέχρι θανάτου έναν 11χρονο παλαιστίνιο.
 - 31^η Μαΐου του 2002 Μπουλντόζα Μπεϊτάρ. Ρεπορτάζ της εφημερίδας Yediot Aharonot.
 - 1996 Μπέντζαμιν Νετανιάχου «το Λικούντ (το κόμμα του) είναι η Μπεϊτάρ»
 - 2018 Μίρι Ρέγεφ, υπουργός Αθλητισμού ανέβασε ένα βίντεο με τους ultras της Μπεϊτάρ να τραγουδούν συνθήματα που καλούσαν τους Εβραίους να «κάψουν όλα τα αραβικά χωριά»

ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Η Μπεϊτάρ ήταν η λέσχη των Μιζράχι, των εξορισθέντων Εβραίων που είχαν φτάσει από τη μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Θέλοντας να αποδείξουν πως είναι γνήσιοι Εβραίοι υιοθέτησαν έναν άθλιο ρατσισμό προς τους Άραβες.

1η Νοεμβρίου του 1996 ήταν όταν το μίσος ξεχείλισε για πρώτη φορά σε έναν αγώνα απέναντι στην Χάποελ Ταϊμπε, την πρώτη ομάδα από περιοχή με αραβόφωνη πλειοψηφία που έπαιζε στην πρώτη κατηγορία. Με συνθήματα όπως «Τρομοκράτες» και «Σταυρώστε τον Μωάμεθ» και ένα άλλο αφιερωμένο στον Μπαρούχ Γκόλντσαϊν, έναν Εβραίο έποικο που είχε πυροβολήσει 23 Μουσουλμάνους στη Χεβρώνα τον Μάρτιο του 1994 ο αγώνας διακόπηκε με τους οπαδούς της Μπεϊτάρ να μπαίνουν λυσσασμένοι στον αγωνιστικό χώρο.

Το 2001 σε πλάνα του ντοκιμαντέρ του Μερ Καμής οι οπαδοί της Μπεϊτάρ τραγουδούν το όνομα του Νατσούμ Κόρμαν, ενός έποικου που χτύπησε μέχρι θανάτου έναν 11χρονο παλαιστίνιο. παράλληλα με πλάνα από εισβολή του ισραηλινού στρατού στη Γάζα. Η εικόνα ήταν χωρισμένη στη μέση, με το ποδόσφαιρο στα αριστερά της οθόνης και τους Εβραίους και Άραβες στα δεξιά, σε μια προσπάθεια κάλυψης των διαφορετικών επιπέδων της σύγκρουσης. Το ποδόσφαιρο είχε πλήρως στρατικοποιηθεί.

31η Μαΐου του 2002 «Μπουλντόζα Μπεϊτάρ». Ρεπορτάζ της εφημερίδας Yediot Aharonot.

Στον καταυλισμό Τζενίν της Δυτικής Όχθης, ο Μοσέ, οδηγός μπουλντόζας μάζευε για 3 μέρες απομεινάρια μιας κάποτε ζωηρής κοινότητας, μαζί με τις πράσινες μπαντάνες της Χαμάς. Από την

κεραία της μπουλντόζας, ο Μοσέ άκουγε την μετάδοση ενός αγώνα της αγαπημένης του Μπεϊτάρ με τα συνθήματα των οπαδών να ακούγονται στο βάθος «Μακάρι το χωριό σας να καεί» και «Δεν θα είναι πλέον οι Άραβες εδώ».

Αυτή είναι η ομάδα για την οποία ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου είχε δηλώσει ότι το Λικούντ, το κόμμα του δηλαδή είναι η Μπεϊτάρ.

Για να ακολουθήσει το 2018 Μίρι Ρέγεφ, υπουργός Αθλητισμού του Νετανιάχου η οποία ανέβασε ένα βίντεο με τους ultras της Μπεϊτάρ να τραγουδούν συνθήματα που καλούσαν τους Εβραίους να «κάψουν όλα τα αραβικά χωριά»

Όπως προφητικά είχε γράψει για το Ισραήλ ο αθλητικογράφος Γιόσεφ Φίλκεσταϊν το 1978. «Το ποδόσφαιρο του έθνους μας, όπως και οι δρόμοι του, αποτελεί μια τέλεια αντανάκλαση της κοινωνίας»

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΙΣΦΡΕΕΙ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

- ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ 1978 ΒΙΝΤΕΛΑ / Το μουντιάλ της ντροπής.
 - Το ποδόσφαιρο ως βασικό εργαλείο για τον έλεγχο της κοινής γνώμης.
 - Το Παγκόσμιο Κύπελλο του 1978 στην Αργεντινή ως η τέλεια βιτρίνα.
 - Ένας στημένος θρίαμβος

Ο Βιντέλα αμέσως μετά το πραξικόπημα και την ανάληψη της εξουσίας, ήλπιζε ότι η μεταφορά του αθλήματος στο επίκεντρο της καθημερινότητας θα βοηθούσε στην καταστολή της πολιτικής αστάθειας και της δυναμικής της επαναστατικής ομάδας των Montoneros, κερδίζοντας χρόνο σχετικά με τη διαχείριση των οικονομικών προβλημάτων και του δυσθεώρητου πληθωρισμού.

Χρησιμοποίησε το Π.Κ. που διοργάνωσε η Αργεντινή το 1978 ως αντιπερισπασμό στο Guerra sucia, τον βρόμικο πόλεμο που εξαπέλυσε απέναντι σε κάθε δημοκρατική φωνή, ενώ η εθνική ομάδα τροφοδοτούσε με δόσεις υπερηφάνειας τους πολίτες.

Η στρατιωτική χούντα του Βιντέλα είχε στήσει αγώνες, αν όχι ολόκληρο το τουρνουά! Ενάντια στο Περού στα ημιτελικά έπρεπε να κερδίσει η Αργεντινή το Περού με 4 γκολ διαφορά. Στις κερκίδες

βρίσκονταν 67000 θεατές, μεταξύ τους ο Χένρι Κίσινγκερ και ο καρδινάλιος Χουάν Κάρλος Αραμπούρου που μετέφερε τις ευλογίες του προκαθήμενου της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Η Αργεντινή νίκησε 6 – 0.

Φήμες θέλουν τον Βιντέλα να είχε κλείσει μια μυστική πολιτική συμφωνία με τον Περουβιανό πρόεδρο Μοράλες Μπερμούδες για παραχώρηση πολιτικών αντιφρονούντων από το Περού προς τον Βιντέλα για να τους εξαφανίσει. Στο ημίχρονο αντικαταστάθηκε ο Βελάσκες, ο καλύτερος παίκτης του Περού με τον ίδιο να δηλώνει πως αυτό έγινε λόγω πολιτικών πιέσεων.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΙΣΦΡΕΕΙ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

- **Ελλάδα** – Αθήνα. 7 Αυγούστου 2023
 - Ντιναμό Ζάγκρεμπ – Bad Blue Boys. Ένας στρατός χούλιγκανς.
 - Ιδεολογική τους αναφορά οι Ουστάσι.
 - Με την ΑΕΚ στο στόχαστρο από τον Απρίλιο του 1999
 - 13 Μαΐου του 1990 απέναντι στον Ερυθρό Αστέρα.
 - Ποδόσφαιρο ως εργαλείο της διεθνούς προώθησης του νέου κράτους της Κροατίας.
 - Τα γραφεία των Bad Blue Boys.
 - Πρόστιμα από UEFA σε Ντιναμό Ζάγκρεμπ και Κροατική ομοσπονδία αλλά όχι κλείσιμο του συνδέσμου...

Περίπου 100-150 οργανωμένοι οπαδοί της Δυναμό Ζάγκρεμπ διέσχισαν όλα τα βαλκάνια και τη μισή Ελλάδα ανενόχλητοι για να διαπράξουν ένα στυγερό έγκλημα. Νεκρός ο 29χρονος Μιχάλης Κατσουρής φίλος της ΑΕΚ. Στον αγώνα είχε απαγόρευση μετακίνησης οπαδών. Οι δολοφόνοι με τις κουκούλες είναι μέλη του ακροδεξιού συνδέσμου Bad Blue Boys της Ντιναμό Ζάγκρεμπ.

Μια εγκληματική οργάνωση που ιδρύθηκε το 1986 και έχει ως ιδεολογική αναφορά τους Ουστάσι, ένα φασιστικό σχηματισμό που έλκει τις ρίζες του από το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο και τις σχέσεις που είχαν αναπτύξει οι ιδρυτές του με τους Γερμανούς ναζί διώκοντας Σέρβους, Εβραίους και Ρομά, αναπτύσσοντας τρομοκρατική δράση μέχρι και σήμερα.

Με την ΑΕΚ στο στόχαστρο από τον Απρίλιο του 1999 όταν η ΑΕΚ είχε δώσει έναν φιλικό αγώνα απέναντι στην Παρτιζάν στο Βελιγράδι σε μια συμβολική κίνηση στήριξης των Σέρβων που δέχονταν τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς.

Το 1990 στο παιχνίδι ταφόπλακα για την ενωμένη Γιουγκοσλαβία στο Μαξίμνιρ, την έδρα τους, τα Bad Blue Boys τραγουδούσαν το σύνθημα «όταν είσαι χαρούμενος χτύπα έναν Σέρβο, όταν είσαι χαρούμενος μαχαίρωσε έναν Σέρβο».

Το ποδόσφαιρο στην Κροατία εργαλειοποιήθηκε έντονα κατά τη δεκαετία του 1990 από την πολιτική ελίτ της Κροατίας σε μια προσπάθεια προώθησης του νέου κράτους, σε σημείο που ο πρόεδρος Τούτσαν υπέβαλε αίτηση για εγγραφή στην FIFA και UEFA πριν καν υποβάλει αίτηση για ένταξη στον ΟΗΕ.

Το 2018 σε αστυνομική επιχείρηση στα γραφεία του συνδέσμου των Bad Blue Boys βρέθηκαν, όπλα, πυρομαχικά και πολεμικά εξαρτήματα ενώ τους τοίχους κοσμούσαν γκράφιτι του Αδόλφο Χίτλερ και του συνεργάτη των ναζι Άντε Πάβελιτς.

Πρόστιμα από UEFA σε Ντιναμό Ζάγκρεμπ και Κροατική ομοσπονδία αλλά όχι κλείσιμο του συνδέσμου...

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΙΣΦΡΕΕΙ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

- **Σερβία.** Όμπλιτς Βελιγαραδίου. Πρωταθλήτρια 1998. Βαρόμετρο ο πρόεδρος Ζέλικο Ραζνάτοβιτς (Αρκάν)
 - Αρκάν – βιογραφικό.
 - Η δράση του ως ποδοσφαιρικός παράγοντας.
 - Ο ρόλος του στο παιχνίδι ταφόπλακα για την ενωμένη Γιουγκοσλαβία στις 13 Μαΐου 1990
 - <https://youtu.be/xVL9oO9QA9c?si=szuGNnTCEn5d43Gt>

Σερβία

Ο Αρκάν, ένας αιμοσταγής παραστρατιωτικός που έκανε όνομα τη δεκαετία του 90' όταν ίδρυσε τη σερβική Εθελοντική Φρουρά με το όνομα «τίγρεις». Η οργάνωση έλαβε μέρος σε επιχειρήσεις εθνοκάθαρσης μη σερβικού πληθυσμού σε τμήματα της Κροατίας και της Βοσνίας στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, στηρίζοντας τις βρομερές ιδέες για μια «μεγάλη Σερβία», προχωρώντας σε μαζικές δολοφονίες, βιασμούς και πλιάτσικο. Ο Αρκάν κινούσε τα νήματα της μαύρης αγοράς που είχε δημιουργηθεί ως αποτέλεσμα των κυρώσεων που είχαν επιβληθεί από τον ΟΗΕ και έτσι έγινε ένας από τους πλουσιότερους ανθρώπους στη χώρα. Οδηγήθηκε στη Χάγη για εγκλήματα

πολέμου όπως η γενοκτονία καθολικών Κροατών και μουσουλμάνων Βόσνιων. Ενώ τις δεκαετίες 70' και 80' πέρασε χρόνο στις φυλακές του Βελγίου, Ολλανδίας, Γερμανίας και Ελβετίας λόγω της δράσης του ως ληστής τραπεζών, αλλά κάθε φορά κατάφερε να δραπετεύσει με αποτέλεσμα να δημιουργήσει μια σχεδόν μυθική φήμη. Στην επιστροφή του στο Βελιγράδι ανέλαβε τα ινιά του υπόκοσμου και κατάφερε να μένει ατιμώρητος χάριν στις διασυνδέσεις του. Δολοφονήθηκε στις 15 Ιανουαρίου του 2000 κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες, στο λόμπι ενός ξενοδοχείου στο Βελιγράδι και ενώ η δικογραφία για τα εγκλήματα πολέμου του Μιλόσεβιτς ετοιμαζόταν.

Η κατάκτηση του πρωταθλήματος Σερβίας από την Όμπλιτς Βελιγραδίου το 1998 ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με τον ισχυρό πρόεδρό της με αντίπαλους παίκτες να δηλώνουν μεταγενέστερα ότι είχαν απειληθεί προσωπικά από τον Αρκάν ότι θα τους πυροβολούσε στα πόδια αν σκόραραν, άλλοι πως βρέθηκαν κλειδωμένοι σε ένα γκαράζ πριν τον αγώνα και φήμες να λένε πως τα αποδυτήρια των φιλοξενουμένων γαζώνονταν με καλάσνικοφ πριν τα παιχνίδια, με τους παίκτες να αποφεύγουν να μπουν μέσα.

Η UEFA το 1998 απαγόρευσε τη συμμετοχή της ομάδας στις Ευρωπαϊκές διοργανώσεις όντας καχύποπτη απέναντι της, με τον Αρκάν να εξοργίζεται τόσο που έστειλε εκτελεστικό απόσπασμα στη Βιέννη για να δολοφονήσει τον τότε πρόεδρο της UEFA Λέναρτ Γιόχανσον.

Ο Πέρισα Ογκνιένοβιτς , επιθετικός του Ερυθρού Αστήρα αναγκάστηκε να φύγει από τη χώρα όταν είχε δηλώσει «αυτό δεν είναι ποδόσφαιρο, αυτό είναι πόλεμος» Την πορεία του ακολούθησαν κι άλλοι παίκτες που φοβόντουσαν για τη ζωή τους.

Ο αιμοσταγής Σέρβος προτού αναλάβει ως πρόεδρος της Όμπλιτς είχε τοποθετηθεί από το καθεστώς Μιλόσεβιτς ως επικεφαλής της λέσχης οπαδών του Ερυθρού Αστήρα για να αντιμετωπίσει τις φυγόκεντρες τάσεις των οπαδών απέναντι στις πολιτικές του Σέρβου πρόεδρου. Υπό την ηγεσία του όλες οι λέσχες ενώθηκαν και τα μέλη εκπαιδεύτηκαν ως στρατιώτες, ενώ τους αποδόθηκε ο τίτλος σκληροί ήρωες. Αυτή η πειθαρχημένη πολεμική στρατιά ήταν που ταξίδεψε για το Ζάγκρεμπ και το Μαξίμιρ, σε εκείνο το παιχνίδι απέναντι στην Ντιναμό στις 13 Μαΐου του 1990, που ονομάστηκε κύκνιο άσμα του ενιαίου Γιουγκοσλαβικού ποδοσφαίρου. Youtube link. <https://youtu.be/xVL9oO9QA9c?si=szuGNnTCEn5d43Gt>

- FIFA – Είναι ο οργανισμός που διοικεί παγκόσμια το ποδόσφαιρο και αποτελεί τον μεγαλύτερο αθλητικό οργανισμό στον κόσμο. Έτος ίδρυσης 1904. Έδρα Ζυρίχη της Ελβετίας. (Wikipedia)
- UEFA – Ένωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών. Είναι η μεγαλύτερη ποδοσφαιρική ομοσπονδία στην Ευρώπη. Έτος ίδρυσης 1954. Έδρα Νιόν της Ελβετίας.

- **Χιλή 1973**
 - Χιλής vs ΕΣΣΔ. Αγώνας ποδοσφαίρου σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης με την έγκριση της παγκόσμιας ομοσπονδίας.
 - Μια από τις πιο ντροπιαστικές αποφάσεις στην ιστορία του ποδοσφαίρου.
 - <https://youtu.be/Fb5kpkSajpw>
- **Αργεντινή 1978**
 - Μόλις 2 χιλιόμετρα μακριά από το Μονουμεντάλ κρατούνταν οι «εξαφανισμένοι» του Βιντέλα.
- **Κατάρ 2022**
 - Κατά την κατασκευή των σταδίων στο Κατάρ χάθηκαν πάνω από 6000 εργάτες.

Χιλή 1973: Λίγες μόνο βδομάδες μετά το πραξικόπημα του Πινοσέτ το 1973 η Χιλή επρόκειτο να αντιμετωπίσει τη Σοβιετική Ένωση, σε αγώνα μπαράζ για την πρόκριση στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1974 στη Δυτική Γερμανία. Υπήρχε όμως ένα μικρό πρόβλημα. Ο τόπος διεξαγωγής του αγώνα, το Εθνικό Στάδιο της Χιλής στο Σαντιάγο, είχε μετατραπεί σε στρατόπεδο κράτησης αντιφρονούντων. Η χούντα το χρησιμοποιούσε ως τόπο βασανιστηρίων για 7000 και πλέον κρατούμενους. Οι Σοβιετικοί αρνήθηκαν να παίξουν σε ένα στάδιο βαμμένο με αίμα και η FIFA αναγκάστηκε να στείλει κλιμάκιο για να επιθεωρήσει το γήπεδο. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του κλιμακίου, επικρατούσε νεκρική σιγή με τους κρατούμενους να μένουν σιωπηλοί υπό την

απειλή όπλων. Οι αξιωματούχοι της FIFA σε μια από της πιο ντροπιαστικές αποφάσεις στην ιστορία του παγκοσμίου ποδοσφαίρου, ανακοίνωσαν ότι δεν βρήκαν τίποτα ύποπτο.

Λίγες μόνο μέρες πριν τη διεξαγωγή του αγώνα οι κρατούμενοι μεταφέρθηκαν στα Βόρεια της χώρας, στην έρημο Ατακάμα. Το τι ακολούθησε, μόνο οι ψυχές τους και οι βασανιστές τους το γνωρίζουν.. Οι Σοβιετικοί επέμειναν, γνωρίζοντας τι ακριβώς συνέβαινε και πιο ήταν το πολιτικό διακύβευμα της αναμέτρησης. Ο Άγγλος πρόεδρος της FIFA Στάνλεϊ Ρους γνωστός για τις μεθοδεύσεις του υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου θέλησε να βάλει την εθνική Αγγλίας στα τελικά του Παγκόσμιου Κύπελου από την πίσω πόρτα ποντάροντας στον αποκλεισμό και των δύο ομάδων.

Οι Σοβιετικοί εκτιμούσαν ότι αρκετές σοσιαλιστικές χώρες θαμπούκταραν το Παγκόσμιο Κύπελο αν ο αγώνας διεξαγόταν στο Εθνικό Στάδιο του Σαντιάγο, με την Ανατολική Γερμανία να σπεύδει στο πλευρό τους και να δηλώνει πως «ένα παιχνίδι στο συγκεκριμένο γήπεδο δεν διαφέρει σε τίποτα από το να παίζεις στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Νταχάου». Ο αγώνας ορίστηκε για τις 21 Νοεμβρίου του 1973, δέκα εβδομάδες μετά το πραξικόπημα, η Σοβιετική Ένωση δεν εμφανίστηκε ποτέ στον αγωνιστικό χώρο, το παιχνίδι έληξε 1-0 με τους παίκτες της Χιλής να αγωνίζονται μόνοι τους σε μια μαύρη μέρα για το παγκόσμιο αθλητισμό.

<https://youtu.be/Fb5KpkSajpw>

Αργεντινή 1978

Δεν ήταν όμως η πρώτη και τελευταία. Στο επόμενο Παγκόσμιο Κύπελο στην Αργεντινή του Βιντέλα, πέρα από την ανοχή στον δικτάτορα και τους διακανονισμούς για νίκη και πρόκριση της Αργεντινής στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλου που διεξαγόταν στη χώρα, δεν μπορεί να αγνοηθεί το γεγονός πως σε απόσταση λιγότερη των δύο χιλιομέτρων μακριά από το στάδιο Μονουμεντάλ όπου καταγράφηκε η κάλπικη νίκη των Αργεντινών βρισκόταν η Σχολή Μηχανικών Ναυτικού, ενός από τα πιο ξακουστά κέντρα κράτησης και βασανιστηρίων αντιφρονούντων της Χούντας. Ήταν τέτοιος ο σαδισμός των χουντικών που ήθελαν οι κρατούμενοι να μπορούν να ακούν τις ιαχές του πλήθους στο γήπεδο όσο υπέφεραν τα βασανιστήρια. Ήταν τέτοια η έξαρση των συλλήψεων που όσοι εξαφανίστηκαν και δεν ξαναβρέθηκαν αναφέρονταν απλώς ως «οι εξαφανισμένοι» χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις. Είχαν αναπτυχθεί πάνω από 300 κέντρα κράτησης σε όλη τη χώρα με τον ίδιο τον Βιντέλα το 2010 να παραδέχεται τις πρακτικές του καθεστώτος και ότι η χούντα είχε δολοφονήσει 7-8 χιλιάδες ανθρώπους.

Κατάρ 2022

Κι όμως συμβαίνουν και σήμερα....Σύμφωνα με μελέτη της Guardian κατά την δεκαετία προετοιμασίας και κατασκευής των γηπέδων του Κατάρ για το Παγκόσμιο Κύπελο του 2022, έξι χιλιάδες πεντακόσιοι αλλοδαποί εργάτες έχασαν τη ζωή τους στο Κατάρ. Με ομάδες όπως την εθνική Νορβηγίας να ζητούν το μποϊκοτάρισμα του τουρνουά.

FIFA και UEFA Ο ρόλος της Παγκόσμιας και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου

- Οι τρικλοποδιές της FIFA στην επίλεκτη ομάδα των Βάσκων κατά τη διάρκεια του Ισπανικού εμφυλίου.
- Ανοχή σε φασιστικούς συνδέσμους και εγκληματικές οργανώσεις με οπαδικό καμουφλάζ
- Δύο μέτρα και δύο σταθμά. Τα γρήγορα αντανακλαστικά για τον αποκλεισμό της Ρωσίας και των Ρωσικών ομάδων μετά την εισβολή στην Ουκρανία δεν αντιδρούν ανάλογα σε άλλες περιπτώσεις.

Οι Βασκικές αρχές κατά τη διάρκεια του Ισπανικού εμφυλίου, με πρωτοβουλία του Χοσέ Αγκίρε είχαν στείλει μια επίλεκτη ομάδα ποδοσφαίρου να αγωνιστεί σε διάφορες χώρες και να στείλει το μήνυμα της ελευθερίας και της αντίστασης. Έτσι στήθηκε μια σειρά αγώνων από τη Γαλλία, τη Τσεχοσλοβακία, την Πολωνία και την ΕΣΣΔ μέχρι τη Νότια Αμερική και το Μεξικό. Η FIFA έβαλε πολλές τρικλοποδιές σε αυτό το εγχείρημα που αν μη τι άλλο ενίσχυε οικονομικά τις δημοκρατικές δυνάμεις στην Ισπανία δεχόμενη πολιτικές πιέσεις από τους οπαδούς του Φράγκο, δυσκολεύοντας τη διοργάνωση παιχνιδιών, για να δώσει τη λύση η Μεξικανική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία δίνοντας μια θέση στην ομάδα των Βάσκων στο εγχώριο ερασιτεχνικό πρωτάθλημα όπου και αγωνίστηκε με το όνομα CD Euskadi (Η χώρα των Βάσκων).

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

- Διεφθαρμένοι παράγοντες. Στημένοι αγώνες. Κόκκινοι φάκελοι. Ανεξιχνίαστες Υποθέσεις.
- Αλληλεξάρτηση ποδοσφαίρου και πολιτικής. Από τις βάσεις μέχρι τις διοικήσεις των ομάδων.
- Χουλιγκανισμός – Επεισόδια – Επιλεκτική ανοχή αρχών
- ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Μια πραγματικότητα που ζούμε καθημερινά στο Κυπριακό ποδόσφαιρο με διεφθαρμένους παράγοντες, στημένους αγώνες, κόκκινους φάκελους. Ανεξιχνίαστες Υποθέσεις. Αλληλεξάρτηση ποδοσφαίρου και πολιτικής. Από τις βάσεις των ομάδων μέχρι τις διοικήσεις. Χουλιγκανισμός – Επεισόδια – Επιλεκτική ανοχή αρχών. ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

- ΣΧΕΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΣ – ΙΣΧΥΣ – ΕΞΟΥΣΙΑΣ
 - Η UEFA έχει έναν από τους υψηλότερους ετήσιους τζίρους παγκοσμίως σε επίπεδο εταιρειών.
 - 72 εκατομμύρια ο ετήσιος μισθός του πιο ακριβοπληρωμένου παίκτη στην Ευρώπη, 90000 το μήνα στην Κύπρο.
- ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΣ ΩΣ ΔΙΑΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
<https://youtu.be/edEGJZyEbpI?si=h93ZlcCqLD0OF1RB>
- Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΟΠΑΔΩΝ
- ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Συμπερασματικά

Ένα μεγάλο ζήτημα που θα πρέπει πάντοτε να έχουμε υπόψη όταν πρόκειται να προσεγγίσουμε αυτό το ζήτημα και συγκεκριμένα το πώς παρεισφρύνει ο φασισμός στο ποδόσφαιρο είναι η σχέση χρήματος – ισχύς – εξουσίας.

Η UEFA πλέον έχει γίνει ένας από τους πιο δυνατούς οργανισμούς οικονομικά παγκοσμίως. Έχει ένα από τους υψηλότερους ετήσιους τζίρους παγκοσμίως σε επίπεδο εταιρειών. Ενδεικτικά κάποιες μισθολογίες, 72 εκατομμύρια είναι ο ετήσιος μισθός του πιο ακριβοπληρωμένου παίκτη στην Ευρώπη, 90000 το μήνα του πιο ακριβοπληρωμένου παίκτη στην Κύπρο.

Ένα άλλο θέμα που πρέπει πάντα να σκεφτόμαστε είναι ο χουλιγκανισμός ως διαφυγή από τα κοινωνικά προβλήματα.

Το πιο κάτω link είναι μια ταινία μικρού μήκους «Red Hulk» της Ασιμήνας Προέδρου, παραγωγής 2013 παρουσιάζει με τον πιο παραστατικό τρόπο πως μέσα από το ποδόσφαιρο και τον χουλιγκανισμό εκκολάπτονται οι φασίστες. <https://youtu.be/edEGJZyEbpI?si=h93ZlcCqLD0OF1RB>

Τέλος από κοινωνικής πλευράς είναι σημαντικό να κατανοήσουμε πως βρίσκει εφαρμογή η θεωρία του αλγορίθμου μέσα στους κλειστούς κύκλους των συνδέσμων των οπαδών. Πρέπει να σκεφτούμε ότι ένα άτομο το οποίο βρίσκεται σε ένα σύνδεσμο οπαδών και μάλιστα αναπτύσσοντας στενή σχέση και συχνή επαφή γίνεται θύμα του αλγορίθμου, όμοια όπως αυτός λειτουργεί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η ενημέρωση και η παιδεία που λαμβάνει είναι μέσα από εκείνο το σύνδεσμο φτάνοντας το άτομο να νιώθει ότι όλος ο κόσμος αρχίζει και τελειώνει

μέσα σε εκείνες τις γνώσεις και εμπειρίες. Το άτομο αυτό γίνεται ευάλωτο σε οποιαδήποτε μορφή ακραίας, τρομοκρατικής και φασιστικής δράσης γιατί δεν έχει ανοικτούς ορίζοντες και έχει πλήρως ταυτιστεί με όσα το φανατικό σύνολο με το οποίο συναναστρέφεται του παρουσιάζει ως πραγματικότητα.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

- More than a Game. Δημήτρης Ραπίδης. Εκδόσεις Απρόβλεπτες 2022
- www.rosa.gr/athlitisimos

Σας Ευχαριστώ